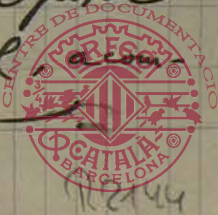

Centelles, 18 Setembre 1944

Mestre Frances Pujol.
Fremp.

Molt estimat mestre: no recordo si vaig escriure-li donant-li les gràcies per la seva lletra-felicitació de Sant Joan. En tots els casos ja sap quan vaig agrair-l'os-hi. Estem tots bé i suposo igualment que tant vostè com la seva bona muller hauran presot un felici instant. Per així fa dies que el temps està lleig, amb pluja diària. Però fa calor, el qual vol dir que encara hi haurà més aigua. Enguany les aixetes del cel no han volgut esperar la festivitat de la Verge de la Mercè i han engegat abans d'hora. No sé si els pagesos estan contents o no. Podria ser que no, com sempre.

Ja veu el pobre Sr. Bastardas com ens ha deixat! Morí de moltes coses, però en definitiva no sabem de què. Mèmia resolta, cor resolt, infecció resolta, però es presentaren uns seus fi d'agravants, de nous envessats, i no hi hagué res a fer. Vaig sentir molt aquesta mort, pel que el Sr. Bastardas representava i pel gran afreu que sentia pel nostre Orfeó que amb tant de seny havia presidit. No cal dir que hi vaig anar en nom de l'Orfeó Catolè i propi, oferint-me en tot i per tot a la família. Vaig dir-hi-ho, per cert, amb un afunt forat reixit. A l'acte de l'enterrament, ^{la família} ens feren per anar al Sr. Folguera Duran i a mi darrera del dol panyant-nos en Lluís ell i companys de Junta

Vaig acompanyar-lo fins el Cementiri. El cel és
l'excel·lent ciutadà i patriota fervent. La Vanguardia
no m'ha dit un mot, i a més de la família es va
renunciar a tota cerimònia oficial.

Ahí també el meu caríssim amic l'excel·lent
dileixant Alexandre Cardener, mort que ens afecta
molt pel gran afeció que li teníem i per la vella
amistat que ens unia. Els bons s'en van.

¿Què m'en diré de totes les derivacions de la
guerra? It. ha qui està molt content, però el
panorama no es veu clar, ni molt menys. ~~Alguns~~,
però, obren els ulls i entenen molts perills. Tot
el que passa és ben estrany, l'actitud alemanya,
les defecions de les seves aliades, l'estranya posició
anglo-americana amb Rússia. En fi, Déu dirà.

Res de particular al Casal. Per altra part
En Carles ja l'ha tingut al corrent de les petites coses.
Un estiu que ~~he~~ m'he posat volant i amb molta
feina, que no m'ha deixat fer el mandra uns dies
com volia. ~~Des~~ Vam anar a visitar tota la família,
i tampoc hi mandregarem, com pot suposar. Després,
l'anar i venir de Centelles, com una maleta. Els de
casa hi estaran fins a fi de mes.

El petit Joan no el coneixeran de tant gran
i espabilat com s'ha fet. És tot un home, té
grans converses a la seva manera i diuen que li
apunta la primera dent. Quan vol té una veu
forta, i no se' a guina corda el podran succeir
en el futur.

Hi fet gestions per a recollir els objectes

que ens deixa l'enyorat S. Martí Estany, però el mort
Ros està absent i estem pendents de la seva vinguda.

Suposem els devia provar l'anada a Pont
de Suert. Un altre any podem anar-hi nosaltres.
No hi sabut res de La Sena Domenech.

Aquí vaig estar amb l'inefable Sr. Carreras
Artau, en llarga conversa. No li manca la frase
tradicional:

— ¿Quan actuaran vostès?

Ara aquí a Centelles també han creat l'Orfeó
Centellenc. Diumenge donarem un petit concert.
Encara estic esgarifat.

Tots els de casa saluden a la seva
distingida muller i a vostè, desitjant-los un
bon acabament de temporada i feliç retorn
a Barcelona. Aquest és també el meu vot.

Res més per avui. Una bona estada
de mià del seu vell amic que l'estima,
admirador

Joaquim Riera